

r

1. A ső-tét - ség szűn - ni kezd már,

Az a csil - lag el - jő hoz-zánk,

Vé - get - ér a gyász, a só - haj - tás.

2. Mikor az a csillag kigyúl,
A többi mind elhalványul,
Őelőtte minden térde hull.

3. Ahol Annak fénye árad,
A halálból élet támad,
A gonosznak híre sem marad.

4. Ébredj föl hát, aki alszol,
Támadjál föl a halálból,
S fölragyog majd néked a Krisztus.

♩: Pálhegyi Dávid *♪*: Román kolinda dallam *📖*: Krisztus az énekem – 684.